

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobců: a) Ing. O. W.,
zastoupený advokátem Mgr. Janem Kulhánkem
sídlem Jungmannova 346, 508 01 Hořice

b) Ing. D. W.,

proti

žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

za účasti: MUDr. M. K., Ph.D.,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2020, č. j. KrÚ 64860/2020

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí a podstata věci

1. Žalobce a) a žalobkyně b) se včasnými, samostatně podanými žalobami, jež soud spojil ke společnému projednání, domáhali zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 20. 4. 2020 pod č. j. MmP 38003/2020.
2. Správní orgán I. stupně citovaným rozhodnutím na žádost Statutárního města Pardubic (dále jen „*stavebník*“) vydal stavební povolení na stavbu „Dopravní opatření v ul. Na Spravedlnosti, Pichlova, S. K. Neumanna“ (dále jen „*předmětná stavba*“) a rovněž stanovil podmínky k provedení stavby.
3. Ve vztahu k okolnostem uváděným v žalobě je na místě uvést, že předmětná stavba spočívala mimo jiné v úpravě křižovatky ulic S. K. Neumanna a Na Spravedlnosti v Pardubicích. Úprava křižovatky souvisela též se změnou organizace dopravy na průjezdní komunikaci v širším centru města (ulice S. K. Neumanna), reagovala též na vzrůstající objem automobilové dopravy, jež navazuje nejen na blízkou novou bytovou výstavbu a souvisí tak s nutnou dopravní obslužností.

II. Žalobní body

4. Žalobci, jak shora uvedeno, s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí a brojí proti němu nyní projednávanou žalobou. Podstatou věci je nespokojenost žalobců s podobou zmíněné křižovatky ulic, která nadále neumožňuje sjezd k jejich rodinnému domu na adrese S. K. Neumanna v Pardubicích s odbočením vlevo, tj. z jižní strany ze směru od obchodního domu KAUF LAND. Žalobkyně b) spolu s osobou zúčastněnou na řízení vyjádřila nesouhlas k instalaci tzv. zpomalovacích polštářů v ulici Na Spravedlnosti.
5. Žalobní námitky obou žalobců jsou velmi blízké. Soud proto bude vycházet z členění námitek, jak uvedl žalobce a) v žalobě, jež byla podána jako první. Žalobkyně b) podala pozdější žalobu, ve které nejprve uvedla, že se k žalobě žalobce a) připojuje a následně soudu doručila doplnění své samostatné žaloby, které obsahovalo bližší vymezení jejích žalobních bodů. Při jednání soudu uvedla, že její námitky jsou obdobné. Jednotlivé námitky lze tak vymezit následovně
6. Žalovaný měl podle žalobců pochybit při doručování žalovaného rozhodnutí veřejnou vyhláškou neboť jim s ohledem na ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) mělo být doručováno jednotlivě. Postup žalovaného tak byl vadný.
7. Žalované rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný se totiž v napadeném rozhodnutí nevypořádal se všemi námitkami žalobců. Zmiňují, že již od roku 2007 byl stavební úřad ohledně řešení podoby křižovatky a nemožnosti sjezdu k domu nečinný, i přes to, že mu nadřízený orgán uložil věc vyřídit.
8. Nedostatky shledávají žalobci i v provedeném dokazování. Žalovaný se nijak nevypořádal s listinným důkazem – odborným vyjádřením znalce z oboru dopravy Ing. Š., CSc., resp. tato listina vůbec nebyla předmětem dokazování a lze na ni tedy pohlížet jako na tzv. opomenutý důkaz.

9. Správní orgán I. stupně postupoval v rozporu s ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Opatření orgánu I. stupně ze dne 4. 12. 2019 (o zahájení řízení – pozn. soudu) bylo doručováno veřejnou vyhláškou. V takovém případě se písemnost považuje za doručenou patnáctým dnem po vyvěšení. Žalobcům však byla dána lhůta 10 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, přičemž tato lhůta připadala převážně na dny pracovního klidu. Jde tak o obdobný případ, o němž bylo rozhodováno Krajským soudem v Praze v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 46 A 103/2013–42, podle něhož má správní orgán dbát na to, aby délka stanovené lhůty účastníkům umožnila uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Žalobci proto v důsledku této procesní vady nemohli v řízení před správním orgánem I. stupně uplatnit své námitky. Nadto byli žalobci v této době zaneprázdněni i zařizováním věcí spojených s pohřbem a repatriací osoby blízké.

10. Nečinnost žalovaného (shora viz bod 7) zakládala zákonnou výjimku pro uplatnění námitek nad rámec § 112 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona. Není totiž v této souvislosti možné, aby byli žalobci postihováni za nedodržení desetidenní koncentrační lhůty v situaci, kdy správní orgán I. stupně je dlouhodobě nečinný. Nadto námitka žalobců nemohla být uplatněna po marném uplynutí lhůty, neboť správní orgán I. stupně o této námitce věděl již od roku 2006 a dosud o ní nerozhodl. K tomu žalobci rekapitulovali dosavadní průběh řešení jejich námitek stran bezbariérového přístupu do jejich domu v souvislosti s rekonstrukcí křižovatky v letech 2019 a 2020. Nadto je třeba dodat, že žalobci v průběhu stavebního řízení navrhovali hned několik způsobů, jak zajistit tento bezbariérový vjezd na pozemky, nicméně tyto jejich připomínky zůstaly bez odezvy.

11. Žalobkyně b) k aktivní legitimaci obou žalobců upřesnila, že jsou podílovými spoluvlastníky pozemků, které sousedí s předmětnou stavbou. Dále vznesla námitku týkající se toho, že opakovaně upozorňovala na zvýšenou hluchost, prašnost a nárůst zplodin vlivem umístění dvou zpomalovacích polštářů. Bylo na správních orgánech, aby zajistily zpracování studie posuzující vliv rázů přenášejících se z předmětných zpomalovacích polštářů do přilehlých nemovitostí účastníků.

12. Konečně žalobce a) uvedl, že mu není zřejmé, jakou oporu v procesních předpisech mělo jednání v budově správního orgánu I. stupně dne 21. 9. 2020 v 16 hodin za účasti čtyř odvolatelů, náměstka Magistrátu města Pardubic pro dopravu, vedoucího odboru dopravy Ing. B. a vedoucího odboru investic Ing. H.

13. Závěrem tak oba žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil.

III. Tvzení osoby zúčastněné na řízení

14. Osoba zúčastněná na řízení především uvedla, že v důsledku doručení veřejnou vyhláškou v období před Vánoci neměla možnost hájit své zájmy. V ulici Na Spravedlnosti spoluvlastní dům, přičemž vlivem napadeného stavebního řízení došlo ke zrušení sníženého chodníku před brankou, v důsledku čehož již nemá vstup bezbariérový. Není však pravdou, že by byla v předchozích fázích projektu nečinná. Je přesvědčena, že jí plyne právo na zachování bezbariérového vstupu ke své nemovitosti. Na této námitce při jednání soudu netrvala, neboť příjezd k nemovitosti byl realizován. Dále se, obdobně jako především žalobkyně b), vymezuje ve vztahu ke zpomalovacím polštářům, o nichž je

přesvědčena, že budou způsobovat nežádoucí vibrace. Pouhé konstatování žalovaného o neexistenci vibrací není relevantním argumentem a neopírá se o fakta. Odkázala na vyjádření Policie ČR, s tím že retardéry mohou být hlučné.

IV. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě vyslovil k jednotlivým žalobním námitkám. Uvedl, že okruh účastníků převzal v rozsahu stanoveném správním orgánem I. stupně, aby nenarušil sled řízení, práva a právem chráněné zájmy účastníků řízení. Odborné vyjádření Ing. Š., CSc. je obsaženo ve správním spise a žalovaný se k němu v napadeném rozhodnutí vyjádřil. Žalobcům nebylo bráněno nahlédnout do spisu a projektové dokumentace, avšak v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně žalobci neuplatnili žádné námitky. Tyto námitky totiž uvedli až po vydání stavebního povolení. Oznámení o zahájení stavebního řízení bylo doručeno v souladu se zákonem veřejnou vyhláškou. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Jednání soudu

16. Při jednání před soudem žalobci uvedli, že základem žaloby je skutečnost, že správní orgány neumožnily sjezd k domu žalobců z jižního směru. Lhůta k vyjádření správnímu orgánu I. stupně byla velmi krátká. Naopak správní orgán I. stupně je dlouhodobě nečinný. Nebylo nijak reagováno na námitky týkající se zpomalovacích polštářů. Rozhodnutím ze dne 8. 1. 2007 byl vydán pokyn k místnímu šetření a vyhodnocení, to se však nestalo.

17. Žalovaný k věci uvedl, že rozhodnutí žalobce na jejich právech nijak nezkrátilo, neboť stále mají a budou mít možnost vjezdu i výjezdu ze svého domu. Pokud jde o retardéry (zpomalovací polštáře), námitky nebyly tak zásadního rázu, aby z nich plynulo, že v dané lokalitě být nemohou. Situace v předmětné křižovatce není dobrá a projekt preferoval především bezpečnost a plynulost dopravy. Námitky žalobců měly být řešeny před správním orgánem I. stupně.

18. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že již netrvá na námitce neexistence sjezdu k nemovitosti, jenž byl nakonec realizován. Trvá však na námitce proti zpomalovacím polštářům. Spolu s žalobci několikrát kontaktovala orgán I. stupně, vždy jim však bylo sděleno, že ještě neprobíhá řízení. Následně bylo řízení zahájeno oznámením doručeným veřejnou vyhláškou.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

20. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s.ř.s. Pro účely soudního přezkumu tvoří rozhodnutí orgánu I. stupně a žalovaného jeden celek.

21. Žaloba není důvodná.
22. Z obsahu napadeného rozhodnutí a správního spisu se podává:
- a. stavebník dne 6. 6. 2019 podal orgánu I., stupně žádost o stavební povolení předmětné stavby,
 - b. dne 2. 12. 2019 stavebník doplnil žádost a odstranil nedostatky,
 - c. dne 4. 12. 2019 orgán I. stupně oznámil opatřením – veřejnou vyhláškou zahájení stavebního řízení,
 - d. v průběhu stanovené doby ani později stavební úřad neobdržel od žalobců jakékoli námitky, žalobci nereagovali na výzvu k seznámení se s podklady ze dne 6. 3. 2020, žalobci měli možnost do správní dokumentace nahlížet,
 - e. dne 20. 4. 2020 orgán prvního stupně vydal rozhodnutí ve věci,
 - f. žalobci dne 4. 5. 2020 podali odvolání, které žalovaný po vyjádření stavebníka vypořádal v napadeném rozhodnutí.
23. Za podstatné soud považuje, že žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí konstatoval, že dle § 112 odst. 2 stavebního zákona nelze k (odvolacím) námitkám přihlížet pro jejich opožděnost. Avšak i přes to, na stranách 5 až 8 napadeného rozhodnutí námitky žalobců a dalších odvolatelů vypořádal. Soud vůči argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí nemá zásadní výhrady. Žalovaný odůvodnil jak umístění dvou zpomalovacích polštářů v ulici Na Spravedlnosti, tak se též vypořádal, pro soud dostatečně, s otázkou nemožnosti sjezdu s odbočením vlevo k rodinnému domu žalobců.
24. Z provedených důkazů soud zjistil bližší okolnosti a podobu místa vjezdu na pozemek žalobců a náhradní trasu příjezdu (viz zákres v mapě na čl. 32 spisu a čtyři fotografie znázorňující situaci před rekonstrukcí křižovatky – čl. 33). Z vnitřního sdělení Magistrátu města Pardubic ze dne 29. 9. 2003 soud zjistil, že odbočování vlevo k domu žalobců bylo v té době za dané dopravní situace možné. Z existence uvedené listiny soud toliko dovozuje, že žalobci v uvedené době hájili zájem na příjezdu ke svému domu s odbočením vlevo. Z dřívějšího rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2007 soud zjistil, že orgánu I. stupně bylo ve věci nečinnosti uloženo provést místní šetření a vyhodnotit podnět žalobců k zajištění přístupu k jejich domu poté, co neuspěli s žalobou na ochranu vlastnického práva, odkazem na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 15. 3. 2005, čj. 22 Co 106/2005-164. Žalobci si po vydání rozhodnutí odvolacího soudu dne 31. 8. 2006 stěžovali z důvodu nečinnosti.

V.a Námitka týkající se doručování veřejnou vyhláškou a doručení napadeného rozhodnutí

25. Správní řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, je třeba považovat za řízení s velkým počtem účastníků, počet účastníků byl větší než třicet. To vyplývá z rozdělovníku uvedeného v závěru napadeného rozhodnutí (i rozhodnutí orgánu I. stupně) a koresponduje pak s ustanovením § 144 odst. 1 správního řádu, které uvedený typ řízení upravuje.

26. Z ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu též plyne, že doručení listin dle § 72 odst. 1 správního řádu, tedy rozhodnutí ve věci samé a též rozhodnutí o odvolání (§ 91 odst. 1 správního řádu) je třeba učinit jednotlivě toliko známým účastníkům dle § 27 odst. 1 správního řádu, tedy žadatelům. Žalobci, i přes to, že podali odvolání, nejsou účastníky ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu. Tento závěr podporuje i text ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu, který rozlišuje pro účely oznamování (doručování) odvolacího rozhodnutí odvolatele a účastníky uvedené v § 27 odst. 1 správního řádu. Postup při doručování listin v odvolacím řízení stavební zákon neupravuje, platí úprava správního řádu.

27. Pro souzenou věc, jež má základ v řízení o vydání stavebního povolení, pak platí speciální úprava okruhu účastníků stavebního řízení dle § 109 stavebního zákona, která má přednost před úpravou správního řádu. Žalobci byli účastníky uvedenými v ust. § 109 písm. e) stavebního zákona. Jsou vlastníky sousedních pozemků nebo staveb, jejichž vlastnické právo mohlo být prováděním stavby dotčeno. Dle § 112 odst. 1 stavebního zákona bylo na místě postupovat dle § 144 odst. 6 správního řádu. Povinnost jednotlivého doručení se na žalobce nevztahovala, neboť nejsou účastníky podle § 109 písm. a) až d) stavebního zákona. Z poslední věty ust. 112 odst. 1 stavebního zákona se pak podává, že účastníci dle § 109 písm. e) a f) stavebního zákona se identifikují označením pozemků a staveb v katastru nemovitostí. Z uvedeného se tedy podává, že nejsou označeni jménem ani adresou, tedy přímé doručení není pak na místě. Soud ověřil, že žalobci byli právě v rozdělovníku rozhodnutí označeni skrze parcelní čísla jejich pozemků v katastru nemovitostí.

28. Soud tak má za to, že způsob doručování písemností v celém správním řízení žalobcům byl v souladu se zákonem. K otázce doručování veřejnou vyhláškou v obdobných věcech se vyjádřil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) např. v rozsudku ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. 2 As 104/2019-69 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na <http://www.nssoud.cz>). NSS uvedl, že doručování veřejnou vyhláškou je u větších staveb přiměřené, je třeba však k tomu přistupovat uvážlivě. Účastníkům řízení pak nezbývá, než být bdělí a sledovat, co se děje v okolí, mimo jiné i sledovat úřední desky. Jiné řešení se nenabízí, mají-li být stavby povolovány v reálném čase.

29. Pokud žalobci v úvodu žaloby namítali, že žalovaný ve vztahu k žalobcům jako odvolatelům pochybil při doručení odvolacího rozhodnutí, soud s odkazem na shora uvedené tomuto názoru nedává za pravdu. Nadto, žalobci by ani tak nebyli kráceni na právech (viz § 2 a § 65 s.ř.s.), odvolací rozhodnutí jim bylo doručeno veřejnou vyhláškou, žalobci jsou s rozhodnutím evidentně seznámeni, správní žalobu podali včas. Myslitelné a reálné krácení na právech žalobci v tomto ohledu ani netvrdí.

30. Žalobci též odkazem na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2015, č.j. 46 A 103/2013–42 namítali, že jim byla stanovena krátká 10 denní lhůta pro uplatnění námitek poté, co orgán I. stupně veřejnou vyhláškou doručoval opatření s oznámením o zahájení stavebního řízení ze dne 4. 12. 2019. Argumentovali vánočním časem a zaneprázdněním naléhavou osobní záležitostí.

31. Soud k uvedenému uvádí, že žalobci námitky ve stavebním řízení nevznesli vůbec, a to ani opožděně, nereagovali jinak ani na výzvu k seznámení se s podklady. Lhůta dle §

112 odst. 2 stavebního zákona byla stanovena patrně minimální v souladu se zákonem, soud ji však nepovažuje za nedostatečnou, a to ani přes to, že do doby zasáhly sváteční dny – vánoční svátky.

32. Závěry shora citovaného rozhodnutí Krajského soudu v Praze nejsou přenositelné pro značnou skutkovou rozdílnost věcí. Ve věci odkazovaného jiného případu bylo účastníku oznámení o zahájení stavebního řízení doručeno poštou dne 18. 12. 2012, přičemž účastník žádal o prodloužení lhůty dne 21. 12. 2012. Stavební úřad na žádost nereagoval. Krajský soud v Praze za daného stavu věci vcelku stručně uzavřel, že námitka je důvodná, neboť účastníku bylo fakticky znemožněno podat námitky. Závěry odůvodnil.

33. Ve věci žalobců je však věc jiná. Opatření bylo vyvěšeno na úřední desce již 4. 12. 2019, v běhu 15 denní lhůty již bylo žalobcům reálně dostupné, poté následovala lhůta 10 dní pro námitky dle § 112 odst. 2 stavebního zákona. Žalobci nereagovali. Z tvrzení žalobců ani ze soudního spisu se nepodává, že by žalobci mohli činit kroky směřující např. k prodloužení lhůty, kterou by správní orgán ignoroval. V uvedeném spatřuje soud značnou rozdílnost v uvedených věcech. Námitka tak není důvodná, nelze pak obecně a bez dalšího tvrdit, že lhůta k vyjádření (námitkám) stanovená v délce 10 dní, i přes období Vánoc, je nezákonná.

*V.b Námitky související s dřívější nečinností orgánu I. stupně, s koncentrační lhůtou pro
námitky
a námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí*

34. Žalobci uvedli, že již v minulosti, nejméně od roku 2005 se u správního orgánu I. stupně domáhali svých práv a řešení sjezdu k jejich rodinnému domu. K omezení sjezdu u křižovatky došlo již v roce 2001. Reakci na tyto námitky postrádají v napadeném rozhodnutí. Odkazují na čl. 38 odst. 2 první věta Listiny (vyhlášena pod č. 2/1993 Sb.) dle kterého *má každý právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.*

35. Tato námitka však nesouvisí přímo se zahájeným předmětným stavebním řízením. Soudu též není z obsahu spisu znám konkrétní osud žádosti žalobců, jež byla v roce 2005 postoupena civilním odvolacím soudem k vyřešení stavebnímu úřadu. Žalobci tvrdí, že místní šetření nebylo po 8. 1. 2007 konáno a věc nebyla posouzena. Tato skutečnost by jistě mohla dokládat jistou liknavost stavebního úřadu v dřívějším průběhu věci. Soud nemá informace o dalších okolnostech tehdy pojednávané věci, ani mu není známo, proč žalobci (tehdejší žadatelé) přes značný počet let nevyvinuli v mezidobí další snahu tak, aby se jim dostalo (písemného) stanoviska stavebního úřadu k jejich věci. Případnou liknavost s možnou nečinností nelze nyní mít za důvod pro spatření nezákonnosti postupu správních orgánů v nyní projednávané věci.

36. V současném stavebním řízení se totiž projednávala jiná podoba předmětné křižovatky a stavební úřad stěží mohl při úpravě křižovatky reagovat na požadavky žalobců vznesené po úpravě křižovatky již v roce 2001. Žalobci uváděná nečinnost stavebního úřadu nemohla prolomit koncentrační lhůtu námitky dle § 112 odst. 2 a § 114 stavebního zákona v současném řízení. Není případné po orgánu I. stupně jaksi vyžadovat, aby v rozhodnutí vypořádával různé myslitelné námitky, které mohly mít původ v

dřívějších požadavcích vznesených mimo řízení. Soud tím míní, že žalobci patrně již v minulosti vyžadovali pro ně bezproblémové umožnění sjezdu k domu s odbočením vlevo. Nadto soud připomíná, že žalovaný nad rámec nutného odůvodnění na stranách 5 až 8 vypořádal konkrétní námitky žalobců k neumožnění sjezdu k domu žalobců s tzv. levým odbočením.

37. Žalovaný také v napadeném rozhodnutí reagoval na základní nosnou námitku žalobců, a to námitku omezení sjezdu k jejich domu z jižního směru. Důvody uvedené na straně 6 napadeného rozhodnutí má soud za dostatečné a vysvětlující navrženou podobu křižovatky. Argumentace je podložena nutnou dopravní bezpečností křižovatky a tím, aby bylo předcházeno kolizním stavům. Rovněž je v rozhodnutí odkázáno na dřívější dopravní studii z roku 2001 vydanou spol. ADN Konzult Praha, ze které vyplývá, že v úseku zužování vozovky je umožnění odbočování nebezpečné. Již před rekonstrukcí křižovatky bylo odbočování vlevo za křižovatkou nebezpečným prvkem, který může být kolizním prvkem dopravy. Nová podoba křižovatky již v daném směru nemá dva pruhy a odbočení vlevo je tím více problematické. Argument plynulosti dopravy uvedený žalovaným soud též při zohlednění podoby křižovatky přijímá.

38. K tomu je třeba uvést, že nemovitost žalobců se nachází v městské zástavbě s častým provozem automobilů. V městském uspořádání dopravy bývají běžné i jednosměrné ulice a tím bývá omezena možnost příjezdu k nim. Žalovaný vysvětlil, proč byla taková varianta zvolena. Z mapy situace soud dovodil, že žalobci mají možnost otočení vozidla se zájízdkou v řádu několika málo minut. K omezení jejich práv nad únosnou míru tedy nedochází, podobu křižovatky mohou bez vážné újmy akceptovat. Žalobcům byl též nabídnut alternativní sjezd k jejich domu z ulice Na Spravedlnosti. Uvedené možnosti nevyužili, což může být dáno logicky uspořádáním jejich pozemků okolo domu, nicméně nelze pak jednoduše uzavřít, že správní orgány způsobily újmu na jejich právech. Již při předchozí podobě křižovatky byl sjezd s odbočením vlevo problematický ne-li nemožný při dodržení dopravních předpisů, napadeným rozhodnutím tedy nedochází k zásadní změně proti stavu dřívějšímu. Soud rozumí subjektivnímu pohledu žalobců, s tím, že sjezd z obou směrů je jistě pohodlnější variantou, avšak dopravní situace a zvýšený provoz to neumožňují. Nic takového by nepřinesl ani např. kruhový objezd, neboť silný a stoupající provoz vozidel před a za křižovatkou by ve vazbě na žalobci vyžadované odbočení vlevo přinášel v běžném provozu pravidelné kolizní situace. Omezení možnosti vzniku kolizních situací a zvýšení bezpečnosti dopravy bylo jedním z cílů úpravy křižovatky.

V.c Námitky týkající se dokazování – nezohlednění odborného vyjádření

39. K námitce nevypořádání se s odborným vyjádřením znalce z oboru dopravy Ing. Š., CSc. soud uvádí, že se jedná o totéž Odborné vyjádření vydané s hlavičkou ADN Konzult ze dne 12. 9. 2001. Zpracovatelem vyjádření je Ing. J. Š., CSc. označený jako ředitel. Soud na toto vyjádření odkazoval již výše. Vyjádření bylo vydáno dle dřívějšího stavu dne 12. 9. 2001 na žádost žalobkyně b). V průběhu stavebního řízení před orgánem I. stupně nebylo žalobci jako důkaz předloženo. Orgán I. stupně však toto vyjádření připojil k předkládací zprávě žalovanému s podanými odvoláními. Žalovaný na odborné vyjádření

reagoval na straně 6 shora napadeného rozhodnutí. Soud, na rozdíl od žalobců, nemá pochybnosti o tom, že se jedná o identickou listinu.

40. Podstatné však pro přezkum soudu je to, že se jedná o listinu, jež popisuje stav aktuální v době jejího vydání. Samotným obsahem vyjádření je popis stavu a odborné stanovisko zpracovatele - znalce z oboru dopravy, ze kterého vyplývá, že tehdejší náhrada kratšího dělicího ostrůvku (7 m) za delší vyvýšený dělicí pás (30 m) je opodstatněná. Rovněž byl prodloužen úsek zužování vozovky s cílem zabránění předjíždění. Zkrácení pásu nepovažuje za vhodné. Znalec poté uzavřel, že je možné uvažovat o přerušení dělicího pásu pro usnadnění příjezdu dalších vozidel (hasiči, sanitky, doprava stavebního materiálu, apod.). Závěrem uvedl, že lze uvážit zřízení přerušení pásu, či zda obyvatelé domu čp. x budou odkázáni na otáčení vozidel za koncem pásu. Zkrácení dělicího pásu nedoporučil. Takto uvedené závěry plně odpovídají skutečností uvedeným v nyní napadeném rozhodnutí, přičemž současně navržená podoba křižovatky je odlišná, neboť z jižního směru je za křižovatkou již dále veden pouze jeden pruh, zatímco ve směru opačném jsou po novu pruhy dva, což je vyvoláno nárůstem dopravy a vyšší kapacitou křižovatky. Za daného stavu by tak vyžadované odbočení vlevo bylo o to více problematické.

41. Soud tak uzavírá, že ani v obecné rovině nespatřuje pochybení či nedostatky v obsahu napadeného rozhodnutí ve vazbě na existenci dříve vydaného odborného stanoviska ADN Konzult – Ing. J. Š., CSc.

V.d Námitky týkající se instalace zpomalovacích polštářů

42. Žalobkyně b) a osoba zúčastněná na řízení vznesly námitky proti instalaci zpomalovacích polštářů v ulici Na Spravedlnosti. Argumentovaly hlučností, vibracemi a vlivem na plynulost provozu. Jako alternativa zpomalovacího prvku bylo navrhováno vychýlení jízdních pruhů odkazem na doporučení dopravního inspektorátu Policie ČR ze dne 4. 6. 2019 (v průběhu stavebního řízení). U těchto námitek taktéž platí, že byly uplatněny až v rámci odvolacího řízení před žalovaným. V žalobě byly tyto námitky zopakovány, avšak vcelku obecně jako nesouhlas a dále s možným budoucím negativním vlivem při instalaci polštářů.

43. Z rozhodnutí orgánu I. stupně se podává (str. 8), že Policie ČR v obecné rovině ve vztahu k zpomalovacím polštářům upozornila na možný přenos vibrací do základů sousedních nemovitostí. Ke zvážení doporučila využít jiný prvek – vychýlení jízdních pruhů v kombinaci s miniokružní křižovatkou ulic Na Spravedlnosti a Rokycanova. Ze samotné formulace se podává, že šlo, na rozdíl od stanovených podmínek, o doporučení, přičemž svým obsahem (cit: „*možnost přenosu vibrací*“) se nacházelo mimo odbornost připomínkového místa. Soud však takovou úvahu o možném vzniku a přenosu vibrací nikterak nesnižuje. Je však třeba vnímat dané okolnosti a nehodnotit danou záležitost tak, že se má jednat o zřejmé pochybení správního orgánu, pokud zpomalovací polštáře akceptoval a nezadal k nim odbornou studii.

44. V rozhodnutí orgánu I. stupně je zpomalovacím polštářům věnována pasáž na straně 26, přičemž bylo řešeno především jejich umístění. Bližší pojednání o možnosti jejich nahrazení jiným prvkem soud nedohledal. Toto však nepovažuje za pochybení, neboť přímá námitka v průběhu stavebního řízení vznesena nebyla.

45. V odvolacím řízení se stavebník prostřednictvím PRODIN a.s. vyjádřil tak, že vychýlení pruhů není možné z důvodu nedostatku prostoru a soukromých zájmů majitelů sousedních pozemků (stávající zástavba). K umístění a podobě zpomalovacích polštářů uvedl, že jde o převýšení prahu 6,5 cm s nájezdovým sklonem 1:20, vozidlo „drastické“ vibrace nevyvolá. Prahy jsou umístěny ve vzdálenosti 13,5 metrů a 31 metrů od dotčených budov. Prahy byly navrženy tak, aby se nenacházely před domem čp. x.

46. Uvedené skutečnosti pak převzal žalovaný do odůvodnění napadeného rozhodnutí (zejm. str. 6 a 7). Uvedl, že změna umístění prahů by byla problematická, připojil pasáž odůvodňující potřebu zklidňování dopravy. Připomněl, že komunikace je navržena s omezením zóna Tempo 30, což je dle soudu zcela jistě jeden z bodů minimalizující vibrace při nájezdu na polštář. K dodržení rychlosti jsou zpomalovací prvky třeba. Prvky jsou navrženy s minimálním navýšením nivelety vozovky. Žalovaný též logicky a pro soud dostatečně odůvodnil, proč nebylo možné využít zpomalovací prvek s vychýlením jízdních pruhů.

47. Za takto ustaveného stavu věcí a obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně zpomalovacích polštářů má soud za to, že obecně vznesené námitky (vibrace a hluk) nejsou důvodné. Žalovaným poskytnuté odůvodnění instalace polštářů má soud za dostačující, právě i ve vztahu k dřívějšímu doporučení Policie ČR, Dopravního inspektorátu. Zpomalovací polštáře soud považuje za umístěné v dostatečné vzdálenosti od domu žalobců i osoby zúčastněné na řízení. Obecně a k tomu opožděně vznesená námitka podložená toliko obavou nemůže pro stavební úřad ani odvolací orgán znamenat to, že bude obsáhle a za pomoci odborné studie zkoumat možný vliv (vibrace, hluk) zpomalovacích dopravních prvků. Soud tak má za to, že za daného stavu, tj. podoby zpomalovacích polštářů, jejich velikosti a umístění nebylo třeba podrobnějšího zkoumání možných vlivů těchto dopravních prvků.

V.e Ke chronologii sledu událostí

48. Žalobce a) v závěru žaloby poskytl chronologii událostí, jež se týkaly požadavku bezbariérového přístupu k jeho domu, a to od roku 2019 do září 2020. S jednotlivými kroky však nespojil samostatnou žalobní námitku, což pro soud znamená, že mu nedává možnost se k jednotlivým krokům zvlášť vyjadřovat. Pokud je na sled kroků poukazováno jako postupné sdělování námitek do stavebního řízení, tak soud již uvedl výše, že žalobci měli reagovat včas a ve lhůtách, které plynuly ze zahájeného stavebního řízení.

49. K jednotlivým a postupným jednáním s příslušnými úředními osobami žalobci neuvádějí rozhodné závěry, soud podání vnímá tak, že se žalobci opakovaně zajímali o problematiku příjezdu k jejich domu. Dělo se tak však mimo správní řízení a orgán I. stupně nemohl bez dalšího kroky žalobců sám do řízení jaksí importovat a učinit z nich námitky pro stavební řízení dle § 114 stavebního zákona. To, že se různé a dřívější výhrady žalobců v rozhodnutí orgánu prvního stupně neobjevují, resp. že jim není věnována pasáž rozhodnutí má soud i za odpovídající tomu, jaká úprava křižovatky byla aktuálně zvolena. Ze zvolené úpravy průjezdnosti křižovatky pak i plyne, že vyhovět požadavkům žalobců bylo prakticky nemožné, což dává žalobcům vysvětlení k tomu, že jejich konkrétní požadavky nebudou akceptovány.

50. Avšak i pokud by soud věc z pohledu kroků a nároků žalobců vyhodnotil z pohledu ryze lidského, tak při dané optice by nebylo na místě uzavřít, že výsledek správního řízení je nezákonný. Soud zčásti rozumí rozladění žalobců a jejich nesouhlasu s dlouhodobým částečným omezením příjezdu k jejich domu. Již shora však soud uvedl, že žalovaný podobu křižovatky v odůvodnění zřetelně vyložil a rovněž uvedl důvody, pro které lze částečné omezení žalobců akceptovat a nehodnotit je jako bezdůvodné omezení na právech, jež by s sebou neslo nezákonnost rozhodnutí. Úpravu křižovatky a její podobu si vyžádalo zvýšení objemu dopravy, nutnost zkapacitnění křižovatky z důvodu značné bytové výstavby v okolí domu žalobců. Za daného stavu věcí tak již nebylo prostoru pro takovou změnu křižovatky, která by fakticky znamenala návrat do stavu přibližně před rokem 2001, což sami žalobci zmiňují. Taktéž žadatel o stavební povolení – Statutární město Pardubice je omezeno zájmy soukromých osob – vlastníků sousedních pozemků, což se projevuje v prostorovém omezení při realizaci úpravy veřejných komunikací.

VI. Závěr a náklady řízení

51. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou a krajský soud ji proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

52. O náhradě nákladů řízení mezi žalobci a žalovaným soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci nebyli v řízení úspěšní. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

53. Osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud v řízení neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Osobě zúčastněné tak nevznikly žádné náklady, jejichž náhradu by mohl soud přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 20. října 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu